

Öyküden gençlik edebiyatına

“İçeri Girmez Miydiniz?” ve “Mevsim Normalleri” kitaplarıyla öykücülüğümüze güçlü bir kalem olarak giren Neslihan Önderoğlu, **Güneşli Kitaplığı**’nın çocuk- gençlik bağlantılı serisi **Köprü Kitaplar**’da bir romanla okurlarının karşısına çıktı. Türler arasındaki geçişlerden, yazarın anneliğinin kalemine yansımalarına kadar Önderoğlu’nun yazım sürecine dair bir sohbeti sizlerle buluşturuyoruz.

■ Sizi öykücü kimliğinizle tanıyoruz.

Şimdi bir romanla karşımızdasınız... Nasıl oldu bu geçiş?

Aslında bir yazar için bir türden başka bir türe geçiş söz konusu değildir. Bu sizin ne yazmak istediğinizle, anlatmak istediğiniz mesele ile ilgili bir şey. Bir yerde, metin kendi türünü tercih etmiştir. Dolayısıyla yazarlığınızın herhangi bir zamanında bir türden başka bir türe geçebilirsiniz.

■ Bundan sonra romanla mı yola devam edeceksiniz?

Hayır. Öykü her zaman birinci önceliğim. Benim gönül tahtımda oturan bir tür. Yeni bir öykü dosyası tamamladım. Yani sırada bir öykü kitabı var. Ama bu roman yazmayacağım anlamına gelmiyor. Nitekim üstünde çalıştığım ve belki de bir romana doğru giden başka bir metin var şimdi önümde.

■ Yeni türe bambaşka bir konuyla girdiniz ve gençlik edebiyatı için bir eser verdiniz. Bunun sizdeki yansımaları nasıl oldu? Avantajları/dezavantajları neler oldu sizin için?

İkinci öykü kitabım olan “Mevsim Normalleri”nde birbiriyle bağlantılı iki öykü vardı. Bu roman da o iki öykünün etrafında kurgulanmış bir roman. Gençlik Edebiyatı dediğiniz türün çok farklı bir şey olduğunu düşünmüyorum ben. Sonuçta gençler için yazıyor olmak belki sadece konu seçiminizi etkileyebilir ama dil ve anlatımınız aynıdır. O nedenle kitabı her yaştan okur kitlesinin okuyabileceğine inanıyorum.

■ Bu türde bir eser vermek farklı pedagojik yaklaşımları da beraberinde getiriyor olsa gerek. Zorlandınız mı? Nasıl bir yol izlediniz?

Zorlandığımı söyleyemem çünkü aynı zamanda anneyim. Farklı yaş gruplarında bir oğlum ve bir kızım var. Onların dünyaları, olaylara bakışları, dünyayı algılayışları, teknoloji ve doğayla ilişkileri zaten sürekli gözlemlediğim şeyler. Örneğin bizim gençliğimizle karşılaştırıldığında daha çabuk bireyselleştiklerini ama bir o kadar da bencilleşebildiklerini ve yalnızlaştıklarını görüyorum. Romanda da bu vurgular var.

■ Aslında bu geçiş hem tür hem de konu olarak bir farklılığı beraberinde getirdi diyebiliriz. Yani ikili ilişkiler arasındaki açmazlardan, ilk gençlik çağındaki bir kızın iç dünyasına yolculuğa çıktınız. Neler söylemek istersiniz bu konuda?

“Bana Sesini Bırak” Duygu’nun olduğu kadar annesinin de hayatına, her ikisinin seçimlerine, yalnızlıklarına, açmazlarına ve nihayet dönüşümlerine

değiniyor. Hayatın her zaman planlandığı gibi gitmeyebileceğini, bazen dönmek üzere gittiğiniz bir yerde kalmak zorunda kalabileceğinizi anlatıyor. Romanın kahramanı Duygu, annesiyle babası boşandıktan sonra babasının yanındaki bildik ve konforlu hayatını tercih ederek babasıyla kalıyor. Ancak daha sonra bazı gelişmeler sonucu ilk kez Ayvalık’ta bir yaşam kuran annesinin hayatını farklı bir gözle görmeye ve oradaki insanları tanımaya başlıyor. Hayattaki seçimlerini yeniden gözden geçirme şansını yakalıyor.

■ Sizin için nasıl bir deneyim oldu bu kitap?

Edebiyatımızın ustalarının gençliğe neyi nasıl anlatacaklarını izlemek açısından çok önemliydi. Şimdi hem o kitaplar arasında kendi kitabımı görmenin heyecanını yaşıyorum hem de benim için ilk kez bir roman deneyimi olmasının ayrıcalığını.

Neslihan Önderoğlu

Bana Sesini Bırak

Neslihan Önderoğlu

Güneşli Kitaplığı

148 s.